

Posudek na bakalářskou práci Lucie Dalekorejové „Vzdělání v ČR: Pohled veřejnosti na český vzdělávací systém“

FHS UK

Tématem bakalářské práce jsou postoje veřejnosti k vzdělávacímu systému, k tomu, jak se daří rozvíjet samostatnost, sebedůvěru, orientaci ve společnosti, kázeň, morální hodnoty a tvořivost. Autorka nejprve představuje úvahy o obecných cílech vzdělávání: o hledání pravdy a smyslu, a o praktičnosti a uplatnění na trhu práce. Podrobněji se věnuje vzdělávacímu systému ve Finsku, který považuje za jakýsi vzor, v němž právě sledované cíle shledává jako významné. Formuluje hypotézu o souvislosti mezi dosaženým vzděláním a postojem ke vzdělávacímu systému, na niž ovšem použitá data ze sekundárního výzkumu neukazují.

Z akademického hlediska je práce přijatelná, autorka náležitě odkazuje a dokládá své teze odkazy na primární i sekundární literaturu.

Za nejvýznamnější považuji na práci docela věrný výsledný obraz současných úvah o vzdělávání, k němuž patří i napětí a postupné proměny nespokojenosti naší veřejnosti.

K práci mám následující připomínky:

- Popis finského školství není moc věrohodný, zní to jako utopie nebo propagační kampaň. V záplavě kladných prohlášení je nejasné, jak moc jsou jednotlivá z nich významná.
- Není mi jasné, jak má být skloubená autonomie škol a učitelů (s. 12) s vládními reformami vzdělávacího systému založenými na sledování postojů veřejnosti (s. 17), a vůbec s celkově zdůrazňovanou obecnou shodou na cílech a hodnotách ve vzdělávání. Myslí tím autorka, že učitelé a školy autonomně dělají, co se po nich chce?
- Možná by se při rozlišování jednotlivých směrů vzdělávání (tzv. humanitního, dnes naší veřejností dost neoblíbeného, oproti ostatním) ukázala větší souvislost než takto společně.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji její hodnocení **velmi dobře**.